

L. priuatim indicant amplitudinem processus secundi ossis. R. autem, & in hac, & in secunda figura ostendit processus transversus quinti ossis tuberculum, cui nonnulla ligamenta implantari audies. In secunda itaque figura L, M, L & R transversos processus ossis sacri ossium insinuant.

N. N. deinde O. O., postremo P. Q. & in secunda figura ossis sacri dextrum sinum notant, cui dextrum ilium, aut (ut alijs forte placebit) ilis os connectitur, & qui postmodum in plures sinus & tubera subdividitur. N. enim & N. notatur ipsius oblongus sinus, & anterior. O. uero & O. tuberculum indicant instar amplae cuiusdam lineae prominens, ac anteriorem sinum N. & N. notatum a posteriori P. & P. & Q. insignito dirimens. P. enim superiorem sinum posterioris sinum notat. Q. autem inferiorem. Quod tuberculum designat, superiorem sinum P. notatum ab inferiori sinu Q. insignito interdiuidens.

S. In prima & secunda figura, primi ossis dexter ascendens processus notatur.

T, V, X. Hi characteres in secunda figura tantum apparent. ac T. quidem notat sinum ascendens processus, S. indicat, cui tuberculum descendens dextri processus quintae lumborum vertebrae inarticulatur. V. uero & X. sinus huius antierius posteriorisq. notant supercilium, quoniam in terius etiam supercilium in secunda figura ascendente sinistri lateris processu, X. insigniuimus.

Y. In secunda figura connexus frequenter apparens significatur, quo primi sacri ossis descendentes processus ascendentibus secundi ossis ad eum modum committuntur, quo hac sede lumborum vertebrae articulari, iam multo antea didicisti.

Z. In prima secundaq. figuris connexus notatur transversus processus primi ossis, cum transversus secundi ossis processu.

a. In prima figura & secunda, indicatur inferior extuberansq. sexti ossis pars, quae primo coccygis ossis ossi coarticulatur.

bb. In tribus figuris insinuat cartilagineum ligamentum, coccygis ossis commissuras intercedens.

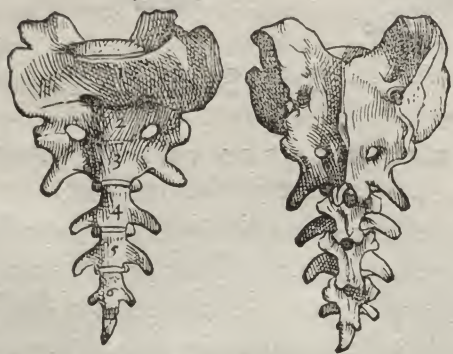
c. In secunda & tertia insignitur cartilago, mucroni coccygis ossis adnata.

dd. In secunda sacri ossis ossium spinae, posteriores uel processus ostenduntur.

e, f, g, h, i, k. Hi characteres in secunda figura admodum latitant, notantes dorsalis medullae in osse sacro iter, foraminaq. hic inter spinarum intervalla subinde conspicua.

l, m, n, o, p, q, r, s, t, u, v, w, x, y, z. His numeris in prima & secunda inscribuntur foramina nervorum a dorsali medulla in sacro osse complexa originem ducentium, quae sex constituunt paria, in anteriori ac posteriori sacri ossis sede excidentia. Horum primum par inter primum os sacri ossis & quintam lumborum vertebrae exilit, ipsiusq. sedes i. insignitur. Secundi autem paris foramen inter primum & secundum os consistens 2. indicatur: & ita seriatim reliqua suis numeris ostenduntur.

QVARTA
FIGURA.

QVONIAM in praesentis Capituli contextu, Galeni gratia sinuarum & canum sacri ossis & coccygis mentio incidet, non ab re duximus, & hic quoq. ea ossa, uti in sinujs obseruatur, exprimere: quarta quidem anteriorem sedem sacri ossis, & dein coccygis explicantes: quinta uero eorundem ossium posteriorem sedem. Numerus igitur ille 1, 2, 3, & c. sex indicat ossa, quorum tertio cartilago priuatim subnascitur. Neq. est quod haec ossa prolixius characteribus depingam, quum illa ex humanis ossibus prompte intelligantur.

QVEM.

VEMADMODVM permulta haecenus commemorata, aliaq. p. dum & in hoc & subsequentibus libris frequentissimè recensenda qui Galeno successerunt medicorum in dissectionibus oscitantiam gnem prorsus inscitiam attestantur: ita profecto non minus & ossis & coccygis quae apud omnes obuia est descriptio. Quid enim p. obsecro, illos Anatomes imperitos rudesq. dici, qui Galeni descriptio in aliquibus falsas, in plerisque simijs & canibus, non autem hominibus uenientes, ac si eas in homine spectassent, posteris prodiderunt: ac nunquam ab ipsi somnium quidem uisa, & saepe perperam in Galeni libris intellecta, scribarum modo re haudquaquam sunt ueriti: Apud quem quaso, Galeni tempora secutum, alia ossis sacri coccygis sit mentio, quam a Galeno uarijs locis sibi non constante, proditur: quum inter prorsus imagini ossis humani accedat. At in praesenti reliquos Galenum secutos, qui h. partibus cognoscendis obfluere potius, quam profuere, missos faciamus, Galeni omnium ctionis professoru facile coryphaei placitum altius resumentes, quò minus turpiter ipsi que autoritatem neglexisse uideamur. In libris itaque de Partium usu, sacri ossis non fer dit mentio: idq. inibi quatuor ossibus extrui docetur, nullo interim uerbulo de coccyg asseripto. Et praeterquam quod coccygis ossis Galenus inibi non meminerit, abunde hoc ipsi quum illos libros scriberet, fuisse incognitum. Quandoquidè quatuor ossis sacri docens, illorum extremo talem cartilaginem adnasci subiungit, qualem nos coccyg mucroni in sermonis progressu obnasci dicemus, & in quam ossium fines alteri ossi no

missi, perpetuo fere degenerant. Praeterea in duodecimo de Partium usu, transversus ossis processus tenues & subtiles esse asserit: quum in libro de Ossibus eos (uti mehercu

crassos & amplos esse doceat. Verum Galenus in hoc de Ossibus libro, quem post li

Partium usu, iam in sinuarum sectione peritior, aggressus est, sacrum os tribus efform

bus percenset. Illiusq. libri ossis descriptio utique breuis sit, sinuarum tamen & can

sacro eleganter & scite congruit. Dein sub tribus ossibus sacri ossibus alia tria enumerat

simul coccygis nomine ab ipso donata, & succincte ut in sinujs sese habent enarrata. In

Administrandis dissectionibus, quos omnium Anatomes librorum postremos secun

rauit, ut semper sinujs magis quam hominis constructionem inibi pertractat, sic quoq

ossis & coccygis ad eum modum meminit, ut nihil omnino ipsius oratio inibi a libro de

discrepet. Quando enim inter femoris motuum autores musculum recenset, quem a c

osse principium ducere inquit, promptissimè colligitur, illum tria ossicula in sinujs ter

sacri ossis subsequencia innuisse, quum interim in libris de Partium usu (dum magna

aliorum Anatomicorum niteretur placitis) cum musculum a sacro osse (uti etiam in homi

audies) enasci scripserit. Caterum quo minori negotio Galeni dogmata assequaris, &

oscitantiam pariter expendas, qui ex aliorum libris ea quae nunquam uiderunt ridiculè

bunt, iam me non pigebit & sacrum & coccyx os, ut in sinujs canibusq. se habent, descri

postmodum hominis ossium historiam instituire. In canibus itaque & sinujs sub infim

borum uertebra, os quoddam reponitur tribus efformatum ossibus, ita inuicem com

ut in anteriori sede iuxta earundem medium talem connexus speciem ostendant, qualem

brarum corpora mutuo compacta exhiberent, si quando ita coaluissent, ut ne tantillum c

moueri possent, & ex ipsorum medio omnis cartilago temporis successu iam euaniuisset

quam & in catulis sacri ossis ossium unio cartilagine etiam aliqua (ut in appendicum c

repleri conspicitur. In lateribus anterioris iam dictae sedis, haec ossa in aetate prouectis

quam coalitis imaginem ostendunt, sed continuæ ab initio fuisse uidentur. quemadmo

& posterior ipsorum ossium sedes prorsus (nisi forte in admodum catulis) continua ap

Tria haec ossa inuicem ad hunc modum coalita, Galeno in libro de Ossibus, & libris

ministrandis sectionibus sacrum seu amplum & latum os dicuntur. Sunt enim haec a la

ampla, continuæq. & quum uertebrae imaginem quodam modo exprimant, hic an

tosq. transversos processus efformant, qui inuicem continui in se insignem & inaequal

rumq. sinum in externo latere excisum gerunt, quo illum ossibus ualidissimè coarctatu

teriori parte hoc os tres exiguas efficit spinas, minus quam Galenus arbitratur sursum

tes, & subinde instar continuæ lineae constitutos. Hoc sacrum os superius inferiusq. in

parte lumborum respondet uertebrae. Superior namque pars, superiori earum uertebra

inferior autem, inferiori assimilatur. Superior enim ossis sacri pars tanta amplitudine p

rat, & appendice donatur, quanta est inferior corporis infimae lumborum uertebrae pa

sacro ossi eadem prorsus ratione comittitur, qua lumborum uertebrae inter se coarctantur